

frænkning i den naturlige Frihed til at anvende Kundskab, Erfaring og Færdighed til sin og Andres Nytte, og paa den anden Side nødvendigen maa medføre, at mange nyttige Opfindelser og hensigtsmæssige Fremgangsmaader komme til at savne den videre Forbedring, som kun ved Alles uhindrede Prøvelse og Benyttelse kan opnaas. — I denne Henseende virke Monopoler meget hæmmende paa Industriens Fremskridt. — Særlig gjælder dette om Industrien her i vort væsentlig agerbrugende Land, hvor den ingenlunde faaleses er udviklet som i Tydskland, Frankrig, England, Nordamerika og andre store Lande. — Det er i en meget væsentlig Grad de Opfindelser, som der ere gjorte og de Fremgangsmaader, som der bruges, hvilke Industrien heri Landet skylder sin Udvikling og Fremgang, og det er kun en mindre Del af de faaafaldte Opfindere, som heri Landet have Patent paa Opfindelser, der høre hjemme her. — Kan Industrien heri Landet da uden særlig Beskæftning tilegne sig de Fremskridt, der andetsteds gjøres, vil dette være til Industriens og Almenhedens Fordel. I Schweiz har man ikke nogenfinde meddeelt Patenter, og i Holland har man affaafet den Udgang, der tidligere har været til at opnaa Patenter. Disse Lande ere ligesom vort omgivne af store Stater, hvor Industrien er stærkt udviklet, og i hvis Fremskridt de faaleses delagtiggjøres, uden at Handel og Industri derved besværes, og uden at Befolkningen ved en Fordyrelse af Værdierne gennem Patentvæsenet derved besværes. I de Lande, hvor Patenter gives, ere Klagerne derhos ligesom hos os stedsblevne almindeligere over, at Patentvæsenet har aabnet Dørene paa vid Gæb for Spekulation og Humbug, og at Patenter erhverves i mangfoldige Tilfælde som en Reklame for ligegyldige Ting for at føre Publikum bag Lyset. Meget bliver derhos monopoliseret, som allerede forlængst andetsteds er overgivet til Alles uhindrede Nytte og Anvendelse. Vi ere under vort nuværende Patentssystem naaede særdeles vidt i at give Patenter baade paa ganske ligegyldige Smaating og paa saadanne Fremgangsmaader og Methoder, som, steds bekjendte, naturligvis uden Ginder af Nogen bør kunne anvendes af Alle. Som Exempler paa det Første kan blandt andet nævnes: Mæltespande, Rjæner, Gædefoste, Gulvskruer, Kantning af Damestjorter med Gutterpercha, og paa det Sidste: Patenter paa en Fremgangsmaade til at præparere Mælk eller Fløde, til at forbedre Garnning af Suder, Patent paa at tilfætte Kali i Gjødning osv. Den Undersøgelse, der heri Landet er gaaet forud for Patentets Meddelelse, har faaleses ikke kunnet værne Publikum imod Patentvæsenets Ulemper, og idet Mindretallet som foran anført ikke ser nogen Grund til at vedligeholde Monopolsystemet paa dette Omraade af Hensyn til Opfinderen, der ikke kan gjøre Fordring paa anden Løn for sin Opfindelse end den, som kan opnaas paa naturlig Maade gennem

Opfindelsens egen Værdi ved Tilbud og Efterspørgsel, men ogsaa deri vil finde Lønningen, maa Det i Interesse af Befolkningen og Industriens Fremskridt samt Omsetningens Frihed anse det rettest at den Udgang, der hidtil har været til heri Landet at erholde Eneretsbevillinger paa industrielle Opfindelser ophæves. I Overensstemmelse hermed har Mindretallet stillet det nedenfor under Nr. 1 fremsatte Vædringsforslag.

Da Udvalgets Flertal (Griffen, Hasle, Kayser og Krieger), som alt bemærket, ved i Modsatning til Mindretallets principale Forslag at slutte sig til Hovedtanken i Regeringens Forslag, bliver i Overensstemmelse med den gjældende Ret, tro vi lige overfor Mindretallets Udtalelse, som det her nærmest vil tilkomme Indenrigsministeren at indbegaa, at kunne indskrænke os til følgende korte Bemærkninger. Vi vedkjende os den Opfattelse, at i det Væsentlige, de samme Grundsatninger, som have ledet vor Lovgivning til at anerkjende og udvikle Forfatterens Ret (den faaafaldte literære Eiendomsret) ligeoverfor Oftertrykt, og Kunstnerens Ret (den faaafaldte artistiske Eiendomsret) ligeoverfor en vilkaarlig Oftergjørelse af hans Arbejde, ogsaa maa gjøre sig gjældende ved Bedømmelsen af det Spørgsmaal, om der bør gives Opfindere's Ret (den faaafaldte industrielle Eiendomsret) en passende Beskyttelse. At der i intet af disse Tilfælde foreligger en Eiendomsret i Ordets almindelige, strenge Betydning, er indlysende; vi behøve i saa Henseende blot at henvise til den Tidsgjænde, som det loobestemte Værn for Forfatteren, Kunstneren og Opfinderen efter alle positive Love er underkastet, men deraf kan ingen gyldig Indvending udeleses mod en efter praktiske Hensyn lempet legislativ Konstruktion af et passende Værn i de tre nævnte Retninger. Ligesom almindelige Retfærdighedshensyn efter vor Mening anbefale en saadan Ordning, faaleses vedkjende vi os den Opfattelse af de mangfoldige Forhandlinger, der ere førte i fremmede Lande om Patentsystemets Tilraadelighed, at overveiede Grunde ogsaa i praktisk Henseende tale for den positive Anerkjendelse af Opfindere's i og for sig naturlige Krav paa Beskyttelse. Det kan neppe med Føje modsiges, at den offentlige Mening i England, hvor Spørgsmaalet har været Gjenstand for gjentagen, udførlig Drøftelse i særlig dertil nedsatte Parlamentsudvalg, mere og mere har fæstet sig i Anerkjendelsen af Patentprincippet, og Sagen anses neppe for tvivlsom i Nordamerika. I begge disse Lande er man enig om, at de mere fremmelige Arbejdere (skilled labourers), fra hvem Opfindelser for en stor Del udgaa, vilde lide et stort Skaar i det Udbytte, der nu gennem Opfindelsen bliver dem til Del, hvis der ikke var Udgang til at erhverve Patenter paa Opfindelser. Særligt har ogsaa det Spørgsmaal været drøftet, om man ikke kunde naae de Goder, der ere forbundne med Patentmeddelelsen, uden at besværes af de Ulemper, der af og til